

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1.1.1 ทดสอบทฤษฎี

เพื่อศึกษา ประเด็นต่าง ๆ โดยใช้ทฤษฎีจิตวิทยาบุคคลของ แอลเฟรด แอดเลอร์ เป็นหลัก เพื่อศึกษาว่า ทฤษฎีอย่างนั้นที่เกิดขึ้นมานานแล้วยังเหมาะสมที่ผู้วิจัยจะใช้ในปัจจุบันเกี่ยวกับประเด็นคนตาบอดคนสายตาคิด ปกติ

1.1.2 รายการณี

เพื่อศึกษา ความสามารถการเข้าสังคมและวิถีชีวิตของรายการณีคนพิการทางสายตา 2 คน ตามหลักงานชีวิต คือ มิตรภาพ อาชีพ/งาน และ ความรัก ตามสภาพอดีตและสภาพปัจจุบัน โดยดูตามตรรกะส่วนต้นของกรณีแต่ละรายบุคคล

เพื่อศึกษาปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่รายการณีคนนั้นกำลังประสบและที่ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตของคนพิการทางสายตาได้ เช่น การเข้าระบบการศึกษาปกติอย่างไรในลักษณะเรียนร่วม การรับบริการด้านระบบสังคมสังเคราะห์ การใช้ที่สาธารณะต่าง ๆ ที่จังหวัดขอนแก่น ตามการรับรู้ของรายการณีคนพิการทางสายตา

ทั้งหมดศึกษาด้วยความคิดของรายการณี

1.1.3 ผู้ที่เกี่ยวข้องกับรายการณี

เพื่อหาข้อมูล ด้านความคิดเห็นของบุคคลกลุ่มนั้นต่อความบกพร่องทางสายตา ก่อนมาทำงานกับคนพิการทางสายตาและหลังมาทำงานกับคนพิการทางสายตา

ด้านการรับรู้สถานการณ์ของคนพิการทางสายตาในจังหวัดขอนแก่นในปัจจุบัน เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตอย่างมีอิสรภาพ

ทั้งหมดศึกษาด้วยความคิดของผู้ที่เกี่ยวข้อง

1.2 วิธีการดำเนินการวิจัย

1.2.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายคือคนพิการทางสายตาที่กำลังอยู่ในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น อายุระหว่าง 20 และ 40 ปี เพศหญิง และมีลักษณะมีการบกพร่องทางสายตา หมายความว่า เป็นคนตาบอดสนิท (blind) หรือคน สายตาเลือนลาง (low vision) ที่กำลังเรียนหนังสือในระดับอุดมศึกษาใน มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

1.2.2 รายนาม

รายนามนั้นผู้วิจัยเลือกเป็น 1 คน ตามประเภทคนตาบอดในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น เป็นนักศึกษาที่เรียนหนังสือในปีการศึกษา พ. ศ. 2552 ภาคฤดูร้อน ระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยกับรายนามหนึ่งคนนั้นเป็นระยะเวลา 3 เดือน

1.2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1) สัมภาษณ์รายนามคนพิการทางสายตา
- 2) สัมภาษณ์ครอบครัวและญาติ
- 3) สัมภาษณ์อาจารย์และบุคคลคนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับรายนามในมหาวิทยาลัย

และศูนย์การศึกษาคนตาบอด

- 4) สัมภาษณ์เพื่อนของรายนามที่อยู่ในชั้นเรียนร่วมด้วย

จากนั้นขั้นตอนในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือมีดังนี้

- 1) หาความรู้ทางทฤษฎีจิตวิทยาบุคคลและประเด็นที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการวิจัย
- 2) กำหนดประเด็นที่จะต้องตั้งคำถามเพื่อสัมภาษณ์ มีดังนี้

เกี่ยวกับกรณี

- (1) ข้อมูลทั่วไป / ประวัติของรายนาม

ตามความจำเกี่ยวกับชีวิตในอดีตของรายนาม

- (2) พัฒนาการของรายนามตามความจำของเขาหรือตามที่เขาเคยได้ยินจาก

ครอบครัวและทางโรงเรียน

- (3) วิธีการเลี้ยงดูของผู้ปกครอง

- (4) วิธีการฝึกอบรมของครูอาจารย์ที่โรงเรียนการศึกษาคนตาบอดและ โรงเรียน

สำหรับนักเรียนปกติ

- (5) การคบเพื่อนทั้งคนมองเห็นและคนพิการทางสายตา การมีส่วนร่วมในชุมชน

ที่บ้านและรอบ ๆ โรงเรียนการศึกษาคนตาบอด การรับรู้สังคมสมัยที่เป็นเด็ก

ตามการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน

- (6) การคบเพื่อนทั้งคนมองเห็นปกติและมองเห็นไม่ปกติหรือตาบอด
- (7) การเข้าสังคม มีส่วนร่วมในสังคม
- (8) การรับรู้สังคมไทยปัจจุบันเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อคนพิการทางสายตา
- (9) สถานการณ์การศึกษาและการเป็นอยู่ในมหาวิทยาลัย
- (10) การขาดหวังและการวางแผนสำหรับอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและครอบครัวเกี่ยวกับครอบครัวและญาติ
- (11) พัฒนาการของบุตรตาบอดหรือสายตาผิดปกติในวัยเด็ก
- (12) การหาข้อมูลเกี่ยวกับโรคทางตาของบุตรและการศึกษาของบุตรในอนาคต
- (13) การรับการสนับสนุนของชุมชนที่ครอบครัวอาศัยอยู่
- (14) การรับรู้สังคมและการปฏิบัติต่อคนพิการทางสายตา
- (15) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรในอดีตและปัจจุบันเกี่ยวกับอาจารย์ในสถาบันการศึกษาที่รายกรณีกำลังอยู่
- (16) ความรู้เกี่ยวกับประเด็นคนตาบอด/สายตาผิดปกติ ก่อนที่เริ่มอยู่กับคนอย่างนั้น
- (17) ความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นนั้นหลังทำงานอยู่กับคนพิการ

ทางสายตา

- (18) การรับรู้การปฏิบัติของสังคมต่อคนพิการทางสายตาเกี่ยวกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่เป็นคนมองเห็นปกติ
- (19) ความรู้ที่มีเกี่ยวกับคนพิการทางสายตาก่อนและหลังอยู่กับเพื่อนแบบนั้น
- (20) การรับรู้ และ การเป็นอยู่ กับรายกรณีคนพิการทางสายตา

3) นำแบบสัมภาษณ์เสนอกับอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทาง

สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการให้คำปรึกษา คือ รศ.สุวิ ศิวะแพทย์ เพื่อตรวจความถูกต้องตามหลักทฤษฎีและประเด็นที่เกี่ยวข้องและตามความถูกต้องเกี่ยวกับการเลือกคำอย่างเหมาะสม

4) แก้ไขและปรับปรุงตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอ

5) นำเสนอผู้เชี่ยวชาญทางสาขาจิตวิทยา 3 ท่าน คือ ผศ.ปนัดดา ญวนกระโทก

อ.บัณฑิตา ศักดิ์อุดม และ ผศ.ศิดาภา ธนากุลษา ลงสนามวิจัยที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง และใช้แบบสัมภาษณ์กับรายกรณีคนพิการทางสายตา 2 คน ครอบครัวของพวกเขา เพื่อนของเขา และผู้ที่เกี่ยวข้องในสถาบันการศึกษาที่รายกรณีกำลังเรียน การสัมภาษณ์นั้นจะเกิดในช่วงเทอมภาคเรียนปี พ.ศ. 2552 ภาคฤดูร้อนเป็นเวลา 4 เดือน

1.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ก่อนสัมภาษณ์

- (1) หาความรู้ทางทฤษฎีและประเด็นที่เกี่ยวข้อง
- (2) หาความรู้เกี่ยวกับวิธีการวิจัยและการสร้างแบบสัมภาษณ์
- (3) สร้างแบบสัมภาษณ์และวิธีสังเกต
- (4) ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจแบบสัมภาษณ์และเสนอ
- (5) แก้ไขแบบสัมภาษณ์

2) เวลาสัมภาษณ์

ผู้วิจัยจะไปเข้าสนามทำการวิจัยด้วยตนเอง ใช้วิธีการสัมภาษณ์และการสังเกต ช่วงที่จะสัมภาษณ์ ผู้วิจัยให้รายการคำตอบโดยคำพูดและผู้วิจัยเป็นฝ่ายที่อัดเทปและบันทึกใช้สมุดเขียนหลังสัมภาษณ์เสร็จ

ผู้วิจัยตั้งคำถามสัมภาษณ์ตามหลักทฤษฎีจิตวิทยาและประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย การสัมภาษณ์จะเกิดตามขั้นตอนนี้

(1) กับรายการณี

ช่วงปีการศึกษา พ.ศ. 2552 ภาคฤดูร้อน เดือน กรกฎาคม ถึง ตุลาคม พ.ศ. 2552

(2) กับเพื่อนชั้นเรียน

ช่วงสิงหาคม พ.ศ. 2552 เป็นระยะเวลา 4 ครั้ง

(3) กับอาจารย์ผู้สอนรายการณี

ช่วงกันยายน พ.ศ. 2552 เป็นระยะเวลา 1 ครั้ง

(4) กับครอบครัวของรายการณี

ช่วงตุลาคม พ.ศ. 2552 เป็นระยะเวลา 1 ครั้ง

1.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ผู้วิจัยจะได้รับจะวิเคราะห์ตามหลักทฤษฎีจิตวิทยาบุคคลของ แอลเฟรด แอดเลอร์

ดังนี้

1) การกระทำของรายการณี

ว่า แสดงพฤติกรรมอะไรในสถานการณ์ต่าง ๆ สถานการณ์นั้นคือ

- การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนเมื่อเรียนหนังสือกับอาจารย์ผู้สอนในอดีตและปัจจุบัน
- การมีส่วนร่วมกับเพื่อนชั้นเรียนนอกเวลาเรียนหนังสือในอดีตและปัจจุบัน
- การมีส่วนร่วมในครอบครัวในอดีตและปัจจุบัน
- การมีส่วนร่วมในชุมชนที่อาศัยในอดีตและปัจจุบัน

เพื่อแสดงวิถีชีวิตและความสนใจในการเข้าสังคมของรายกรณี

2) ความหมาย

คือ การที่รายกรณีอธิบายและให้ความหมายเกี่ยวกับการกระทำของเขาในสถานการณ์ดังกล่าว เพื่อแสดงวิถีชีวิตและความสนใจในการเข้าสังคมของรายกรณี

3) ความสัมพันธ์

ระหว่างรายกรณีกับ

- เพื่อนในชั้นเรียน
- อาจารย์ผู้สอน
- ครอบครัวและญาติ
- ชุมชนที่อาศัย

4) สภาพทางสังคม

หมายความว่า การที่รายกรณีได้รับความช่วยเหลือจากสังคมและรัฐบาลเพื่อบำบัดชีวิตของตนเองและรับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน นอกจากนั้นดูตามทัศนคติและอคติที่สังคมไทยมีต่อคนพิการทางสายตาตามที่กล่าวมาแล้วในบทที่สอง

1.2.5 สรุปผลการวิจัย

กรณีศึกษาที่ 1 (สุรตนาวี)

1) ครอบครัวยุติธรรม รู้สึกตนเองมีปมด้อย มีมนุษยสัมพันธ์ไม่ดีกับเพื่อน อยากเรียนมหาวิทยาลัย เพราะต้องการอิสระ รู้ตนเองว่ามีอารมณ์แปรปรวน คิดมาก ใจน้อย และโกรธง่าย รู้สึกว่าตนเองมีจุดอ่อนมากกว่าจุดดี

2) ด้านสิ่งแวดล้อมที่มีต่อวิถีชีวิต มีความไว้วางใจดีต่อพี่สาวคนโต มีความสัมพันธ์พูดคุยกับบิดาได้ดีมากกว่ามารดา มารดาเลี้ยงดูแบบไม่เข้มงวด

3) วิถีชีวิต ปรับตัวเข้ากับเพื่อนต่างเพศยาก เพราะเธอเป็นคนขี้อาย ปกติมักชอบอยู่คนเดียว

4) ความสามารถเข้าสังคม จะเข้าสังคมได้ทั้งคนปกติและคนตาบอด แต่ความรู้สึกเข้าจะดีมากกว่ากับคนตาบอด เพราะมองไม่เห็นเหมือนกันเข้าใจกันดีที่สุด

กรณีศึกษาที่ 1 กับทฤษฎีของแอดเลอร์ จะเห็นได้ว่าในด้านครอบครัวยุติธรรม สุรตนาวี รู้สึกมีปมด้อย ส่งผลต่ออารมณ์แปรปรวน เข้าสังคมไม่ได้ดีหรือความสัมพันธ์กับคนอื่นมีน้อยเป็นไปตามที่แอดเลอร์กล่าวไว้ในทฤษฎีรวมถึงวิถีชีวิตที่ปรับตัวยาก ชอบอยู่คนเดียว ส่วนด้านสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษาที่ 1 จะไม่มีปัญหาในเรื่องความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน ซึ่งแนวตะวันตกแบบไทย บุคคลใกล้ชิดให้ความเห็นใจและเข้าใจได้ดี

กรณีศึกษาที่ 2 (วัน)

1) ตระรกะส่วนตน กลัวสัตว์ที่ใหญ่มาก เสือ สิงโต ช้าง 'ไม่รู้สึกว่าตนเองมีปมด้อย
2) ด้านสิ่งแวดล้อมที่มีต่อวิถีชีวิต ความสัมพันธ์ เข้ากับแม่ดีมาก แม่โทรมาคุยบ่อย
พ่อไม่ตำหนิให้กำลังใจลูก ภูมิใจในตัวลูกมาก รักน้ำเหมือนแม่ ความพันธ์ของบุคคลในครอบครัวดี
มาก รวมถึงพี่น้องทุกคน

3) วิถีชีวิต มีความคิดเห็นว่า ไม่อยากแต่งงานเป็นภาระชอบอยู่กับพ่อแม่

4) ความสามารถเข้าสังคม สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อน ได้ทั้งที่มองเห็นและมองไม่เห็น มีเพื่อนสนิท 10 คน มองเห็นปกติและพิการ

กรณีศึกษาที่ 2 กับทฤษฎีแอคเตอร์ ในด้านตระรกะส่วนตน ด้านสิ่งแวดล้อม วิถีชีวิต และความสามารถทางสังคม วัตถุประสงค์ใน 4 ด้าน เป็นไปด้วยดีไม่รู้สึกรู้สึกมีปมด้อย จะกลัวบ้างสัตว์ที่ใหญ่โต ซึ่งเป็นสภาพของคนในตะวันออกที่มีความเอื้อเพื่อรักใคร่ในครอบครัวดี และความสัมพันธ์ของบุคคลในบ้านดีมาก ส่งผลถึงลูกมีความสุขถึงแม้จะพิการก็ไม่มีอุปสรรค ซึ่งวันยอมรับความพิการและต่อสู้ ไม่มองตนเองแง่ลบ ไม่สอดคล้องกับทฤษฎีแอคเตอร์ แต่มีความปรารถนาที่จะเรียนให้จบปริญญาโท เป็นความปรารถนาที่จะเด่น เป็นไปตามทฤษฎีแอคเตอร์

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 ข้อเสนอที่ได้จากการวิจัย

จากการวิจัยฉบับนี้ พบว่า คนพิการทางสายตาโดยเฉพาะคนตาบอดต้องการมีการฝึกอบรมพิเศษเพื่อเข้าสังคมได้ดี เพราะฉะนั้น โรงเรียนการศึกษาสำหรับคนพิการทุกแห่งควรจัดโครงการการเปลี่ยนแปลงบทบาททางวัยและสังคม (Transition Program) ตามที่การวิจัยฉบับนี้กล่าวมาแล้วในบทที่สองให้กับนักเรียนที่กำลังเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความมั่นใจในการเข้าสังคมได้ดีขึ้นและมีการยอมรับความพิการ โดยที่เขาต้องเป็นภาระของคนอื่นอย่างน้อยที่สุด

นอกจากนั้น โรงเรียนการศึกษาสำหรับคนพิการทางสายตาควรจัดการประกวดมากทายให้นักเรียนทราบตั้งแต่ยังอายุน้อยว่า เขามีความสามารถอะไร

ในมหาวิทยาลัยที่รายกรณีทั้งสองคนกำลังเรียนอยู่ควรจัดการสมัครโดยหลังประสบความสำเร็จในการเข้ามหาวิทยาลัยต้องมีการจัดการการสมัคร โดยเห็นชัดเจนว่า คนนั้นเป็นคนพิการเพื่อให้อาจารย์จัดประชุมได้ทันที

ประชุมนั้นอาจารย์เมื่อรับนักศึกษาคนพิการทางสายตาแล้วควรจัดประชุมหลังทราบว่า รับนักศึกษาคนพิการทางสายตาแล้วเพื่อพูดถึงการสอนนักศึกษาคนนี้ในอนาคต เช่น ปรีกษากันว่า จะใช้เวลาสอบเพิ่มมากแค่ไหน โดยต้องตระหนักด้วยว่า นักศึกษาสายตาคิดปกติ (low

vision) กับนักศึกษาตาบอด (Blind) มีความต้องการที่ไม่เหมือนกัน เช่น ทางไฟในห้องเรียนที่ นักศึกษาค้นสายตาผิดปกติบางคนต้องการและบางคนไม่ต้องการเพราะสาเหตุว่า แสบตา

นอกจากนั้นมหาวิทยาลัยที่รายกรณีทั้งสองคนอยู่ควรจะปรับบริการช่วยเหลือ นักศึกษาพิการต้องให้ข้อมูลและวางแผนที่ชัดเจนกว่าปัจจุบัน ให้อาจารย์ทราบและเสนอได้ต่อกับ นักศึกษา ถ้าหากว่านักศึกษายังไม่ทราบว่ามีการบริการสำหรับนักศึกษาพิการแล้ว

ผู้จัดบริการสำหรับนักศึกษาค้นพิการควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดบริการนั่ง รถมลัมมหาวิทยาลัยฟรีโดยทำให้คนพิการทางสายตาขึ้นลงด้วยตนเอง เช่น ให้มีเสียงบอกถึงข้อป้าย ที่จะถึงและผู้ขับรถมลัมทราบ ว่า ต้องจอดตามป้ายไม่ให้นักศึกษาค้นพิการทางสายตาเกิดมีอันตราย

จากถนนในมหาวิทยาลัยที่รายกรณีทั้งสองคนอยู่ต้องมีถนนเดินมากกว่าที่มีปัจจุบัน และควรจะมีสัญญาณบนถนนเดินทางที่ทำให้คนพิการทางสายตาเมื่อใช้ไม้เท้าสีขาวรู้ว่าเขากำลัง เดินบนถนนคนเดิน

นอกจากนั้นวิชาการศึกษาพิเศษต้องเป็นที่ยอมกับว่า ให้นักศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรี เรียนเป็นสาขาวิชาเฉพาะเพื่อที่จะมีความสามารถในการรับนักเรียนและนักศึกษาค้นพิการในโรงเรียน และมหาวิทยาลัย

2.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยฉบับนี้ถึงว่า เป็นการวิจัยเริ่มต้นในการวิจัยเกี่ยวกับคนพิการทางสายตา โดยใช้ทฤษฎีของ แอลเฟรด แอดเลอร์

สำหรับการวิจัยฉบับนี้ทำด้วยผู้วิจัยคนเดียวและดูเฉพาะตามความคิดเห็นของรายกรณี ในงานวิจัยครั้งต่อไป ควรจะขยายโดยดูตามสังเกตพฤติกรรมของรายกรณีในห้องเรียนและในการ พบเพื่อน เพื่อที่จะได้รูปแบบที่ชัดเจนขึ้น สำหรับงานวิจัยนั้นจำเป็นที่จะต้องให้ผู้วิจัยสองคนเพื่อ ไม่ให้เกิดอคติหรือการผิดพลาดในการสังเกตพฤติกรรมขึ้น

นอกจากนั้นผู้ที่สนใจพัฒนาการวิจัยฉบับนี้ต่อโดยใช้ทฤษฎีของ แอลเฟรด แอดเลอร์ ต้องหารายกรณีที่ยอมที่ผู้วิจัยจะเจอและสัมภาษณ์ครอบครัวดีกว่าส่งแบบสัมภาษณ์เป็นแบบสอบถาม อย่างที่การวิจัยฉบับนี้ได้ทำ เพื่อมีรูปเกี่ยวกับอดีตและวิธีการเลี้ยงดูแลบุตรที่ชัดเจนกว่างานวิจัยฉบับนี้ เพราะงานวิจัยฉบับนี้ไม่ได้สามารถพบกับผู้ปกครองของสุรคณาวิได้

การวิจัยฉบับนี้แค่ตั้งใจเสนอรายกรณีเพื่อทราบว่า รายกรณีที่เรียนอยู่ในระดับอุดมศึกษา ประสบปัญหาทั้งของสิ่งแวดล้อมและทางจิตใจของเขาเท่านั้น ไม่มีการจัดโครงการการเปลี่ยนแปลง บทบาททางวัยและสังคม (Transition Program) เพราะฉะนั้น ผู้วิจัยที่สนใจในเรื่องนี้ควรที่จะจัด โครงการนี้ให้นักเรียนคนพิการทางสายตาที่โรงเรียนการศึกษาสำหรับคนพิการทางสายตาเพื่อเตรียม

นักเรียนเข้าโลกทำงานและระดับอุดมศึกษาได้โดยไม่ต้องประสบกับปัญหาในการปรับตัว หาเพื่อน และทางสิ่งแวดล้อม โครงการอย่างนี้ควรจะ Focus on การสื่อสารของนักเรียนคนตาบอดทั้งทาง ภาษาและท่าทาง ควรจะฝึกความสามารถในการตัดสินใจ เปิดใจ และความมั่นใจในตนเอง วิธีการ หาเพื่อนด้วยตนเอง และควรจะฝึกใช้ไม้เท้าเดินในมหาวิทยาลัยที่นักเรียนจะเข้าเรียนหนังสือ ให้ นักเรียนเมื่อจะเป็นนักศึกษาไม่ต้องเป็นภาวะของใคร

นอกจากนั้นสำหรับคนที่สนใจในวิชาจิตวิทยาสังคมควรจะทำการศึกษาว่า วรรณกรรม และศาสนามีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของคนพิการทางสายตาในประเทศไทยโดยดูว่า ทางศาสนา และวรรณกรรมใช้คำตาบอดหรือพิการอย่างไรและส่งผลกระทบต่อคนพิการทางสายตา